

ble arbejdstider. Det er et spørgsmål, som afgøres på arbejdsmarkedet, men det politiske system kan smidiggøre systemerne og arbejde for det i den rigtige retning, og det offentlige skal selvfølgelig også være foregangsmand. Det skal være murbrækker på disse områder.

Vi vil også gerne sige, at overarbejde, ferie, merarbejde m.v. burde kunne spares op i en børnebank, børnesparekasse, eller hvad man har lyst til at kalde det. Ferieloven er stiv og forældet. Den var i grunden tænkt som en beskyttelse af den enkelte arbejdstager. I dag er den snærende og forældet. Vi ønsker ferieloven ændret. Såfremt den enkelte arbejdstager i forståelse med sin arbejdsgiver ønsker at lægge nogle uger i sparekassen i en årrække, er det noget, som det offentlige skal holde fingrene fra. Disse uger og måneder skulle kunne afholdes senere efter nærmere aftale.

Der er unge mennesker, der arbejder hårdt og længe, før de etablerer børnefamilier. De burde have mulighed for det her, og det gælder som sagt også overarbejde, merarbejde, og det er bl.a. det, som er indeholdt i ordet fleksibilitet.

Vi er ikke bange for fra konservativ side at sige, at vi har nogle visioner på det område. Det er nemt nok at have alle visionerne, men vi skal også have nogle holdninger og nogle redskaber for at nå i mål med de visioner, så vi er godt tilfredse med det forslag til vedtagelse, der er fremsat i dag.

Jeg behøver ikke at bruge de samme ord – luftfrikadeller m.v. – som SF brugte om statsministerens ord og holdninger på det her område, men vi vil gerne have kød og blod på familiernes fremtid, på børnefamiliernes vilkår.

Med de bemærkninger kan vi støtte forslaget til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det var heller ikke mange konkrete ting, der kom fra hr. Bendtsen, men der er et enkelt sted, hvor jeg synes det skiller helt afgørende. Hr. Bendtsen sagde, at det jo ikke er mangel på materielle værdier, der kendetegner den danske børnefamilie. Det tror jeg er rigtigt hos de konservative kernevælgere, og jeg tror også, det er rigtigt hos flertallet af danskere, men det gør det ikke rigtigt.

Jeg vil godt nævne nogle grupper, som efter min opfattelse lever i en situation som børnefamilier, hvor der er en reel mangel på materielle værdier. Den enlige forsørger, der har to børn

og lever på dagpenge, har et levestandardniveau, der er kolossalt lavt. Den enlige forsørger, der lever på en lav løn og selv skal klare et antal børn, har en kolossalt lav disponibel realindkomst. Den enlige førtidspensionist, der er på den lave sats eller for den sags skyld på den mellemste førtidspensions-sats, har et materielt liv, der i sig selv sætter nogle grænser for mulighederne for børnenes opvækst og oplevelser.

Jeg vil godt spørge hr. Bendtsen, om han overhovedet anerkender det synspunkt, at der er en gruppe forsørgere, der også økonomisk er klemte på en måde, så det indsnævrer mulighederne for børnene.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Der kom en melding fra hr. Bendt Bendtsen om, at kommunerne skal have større mulighed for at supplere børneoplysningsloven op. Det synes jeg jo sådan set var en interessant melding, for i dag er det sådan, at det har de mulighed for med ca. 3.000 kr. ekstra om måneden. Der er, så vidt jeg ved, én kommune i det ganske land, som giver det fulde beløb, altså de dér 3.000 kr. om måneden. Hovedparten af kommunerne giver ingenting, eller de giver meget lidt, så derfor var det jo en vej at gå.

Jeg vil gerne høre hr. Bendt Bendtsen, om man simpelt hen skulle lovfastsætte, at kommunerne skulle give et højere beløb oveni. Det var da en vej at gå for ligesom at få børneoplysningslovsydelsen op. Hvad lå der ellers i den bemærkning om, at kommunerne skal have større mulighed for at supplere op? Det har de allerede i dag, men de bruger det ikke.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Hr. Bendt Bendtsen remsede en lang række ting op, som han gerne vil give overenskomstforhandlingerne et input om, bl.a. fleksibilitet, og så vil jeg gerne spørge meget konkret: Vil hr. Bendt Bendtsen også være med til at give overenskomstforhandlingerne det input, at man skulle give forældre mulighed for at nægte overarbejde.

Grunden til, at jeg spørger, er, at undersøgelser viser, at småbørnsfædre er den enkeltgruppe på arbejdsmarkedet, der i praksis har den længste arbejdstid, og at en meget stor del af den forøgelse, der ligger ud over de 37 timer, er overarbejde.